

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 22 września 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali położonych w hotelach pracowniczych.

Na podstawie art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 14, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali położonych w hotelach pracowniczych (Dz. U. Nr 25, poz. 149) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o hotelu pracowniczym stałym, należy przez to rozumieć także kwaterę prywatną najmowaną na cele zbiorowego zakwaterowania.”

b) dodaje się nowy ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W celu zapewnienia okresowego zbiorowego bądź indywidualnego zakwaterowania pracowników zamieszcowych, a w szczególności uzasadnionych wypadkach także pracowników zamieszkujących stale w miejscowości, w której są zatrudnieni bądź wykonują pracę, zakłady pracy mogą prowadzić hotele pracownicze, najmować kwatery prywatne lub zawierać umowy najmu miejsc hotelowych z jednostkami gospodarki społeczno-nej prowadzącymi zbiorowe zakwaterowanie.”

c) w ust. 4 po wyrazach: „jednostki usług socjalno-bytowych” dodaje się wyrazy: „oraz inne jednostki”.

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. W hotelu pracowniczym można zakwaterować okresowo:

- 1) pracowników zamieszcowych zatrudnionych w zakładzie pracy prowadzącym hotel pracowniczy oraz pracowników zamieszcowych innych zakładów pracy — na podstawie umowy zawartej między zakładami pracy,
- 2) młode małżeństwa — jeżeli przynajmniej jeden z małżonków jest uprawniony do korzystania ze zbiorowego zakwaterowania oraz jeżeli jeden z małżonków oczekuje na przydział mieszkania,

- 3) pracowników zamieszcowych przebywających na urloпах wychowawczych,
 - 4) innych pracowników zakładu pracy znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej, oczekujących na przydział mieszkania,
 - 5) dzieci osób wymienionych w pkt 1—4 będące na ich wyłącznym utrzymaniu, jeżeli pobierany jest na nie zasiłek rodzinny przez te osoby,
 - 6) osoby skierowane przez właściwe miejscowo biura zakwaterowania — na warunkach pełnej odpłatności.
2. Wolne pomieszczenia w hotelu pracowniczym stałym powinny być zgłaszane do właściwych miejscowo biur zakwaterowania w celu ich udostępnienia osobom poszukującym noclegu. Nie dotyczy to hotelu położonego na terenie, na który wstęp dla osób nie będących pracownikami zakładu pracy jest wzbroniony.
3. Osoby wymienione w ust. 1 pkt 1—4 i pkt 6 mogą zajmować w hotelu pracowniczym miejsce w pokoju, samodzielny pokój bądź lokal, a dzieci tych osób należy zakwaterować z tymi osobami w jednym pokoju (lokalu).”

3) w § 5 ust. 3, w § 6 ust. 2, w § 7 ust. 2 i w § 9 ust. 1 wyrazy: „z radą zakładową” zastępuje się wyrazami: „z zakładową organizacją związkową”.

4) w § 6 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „pracownika zamieszcowego”.

5) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Wysokość opłat ponoszonych za zakwaterowanie w hotelach pracowniczych przez pracowników i inne osoby uprawnione z tytułu zatrudnienia w zakładach i jednostkach budżetowych określa odrębne przepisy”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Ciosek